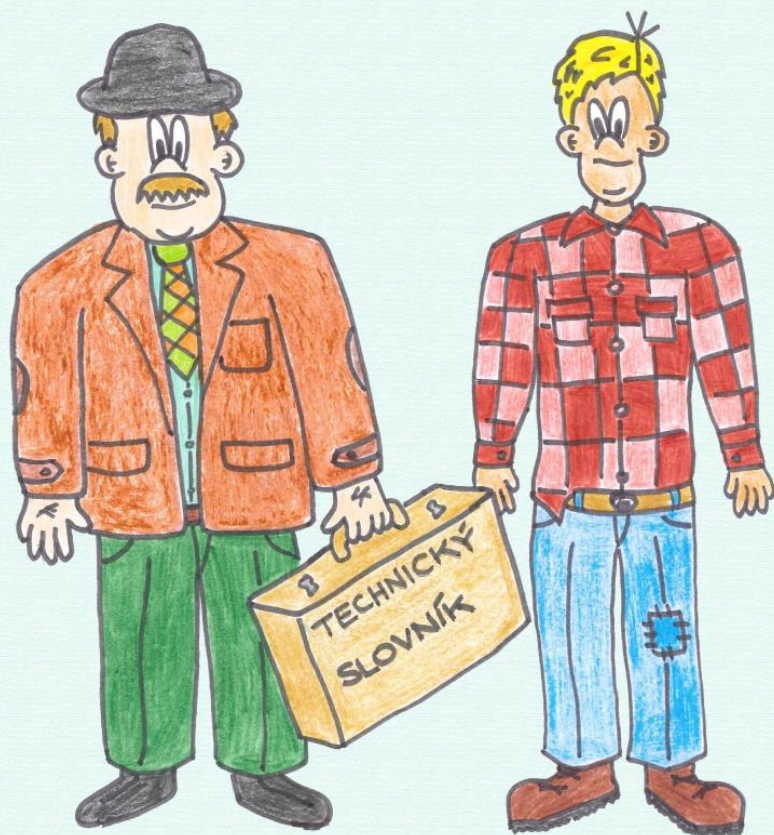


Bratranec Emil a strýc Eman



Jiří Glet

Jiří Glet

**Bratranec Emil a strýc
Eman**

1. STRÝC EMAN NA RAUTU

Když už strýc Eman kroutil u firmy desátý rok, byl nečekaně pozván šéfem na podnikový raut. Jeho žena Božena mu pečlivě vykartáčovala svatební oblek z předlistopadového pravého tesilu. Na rautu byla výborná zábava, bohužel s ním nechtěla žádná spolupracovnice tančit, neboť jako jediný z pánů měl kotníkové zimní boty.

O půlnoci zahrála hudba „tuš“ a na pódium nastoupila striptérka silnější postavy, kterou objednal tajemník firmy a velmi si pochvaloval, že byla dvakrát levnější než její štíhlá o 15 let mladší kolegyně. Když začala odkládat svršky, strýc Eman se zpotil, nikoliv však sexuálním vzrušením, ale proto, že si uvědomil, že striptérka má zhruba stejnou postavu jako jeho Božka. A Božka má právě příští týden narozeniny! To by byl dárek pro ni, takové luxusní spodní prádélko, takové doposud ještě

neměla. Nebude to tak těžké šlohnout, všichni mají oči jak tenisáky a bedlivě sledují její taneční kreaci, uvažoval strýc Eman, který sice nebyl žádný zloděj, ale příležitost dělá zloděje.

Podprsenku ještě stačil uschovat v kapse svého omšelého saka, ale když bral kalhotky, za zápěstí ho uchopil člen ochranky. Okamžitě se rozsvítilo a striptérka začala ječet:

„Ty sprostáku jeden.“

„Ty nestydo, tak ty se tu svlíkáš, a já jsem nakonec ten sprosták,“ odvětil Eman.

Nic mu to však nebylo platné. Musil jí vrátit podprsenku i kalhotky. Za chvíli však strýc Eman na tento incident zapomněl a cpal se chlebičky, sýry a paštikami, vždyť všechny tyto dobroty byly zadarmo. Jeho šéf na tento trapas ale nezapomněl a na konci rautu mu povídá:

„Tak tedy Emáne, já sice snesu hodně, dobře vím, že pro firmu nejste žádným přínosem, ale fetišisty a úchyláky zaměstnávat nebudu, v pondělí již do práce nechoďte.“

2. JAK SE STRÝC EMAN STAL PODOMNÍM OBCHODNÍKEM

Po tom nešťastném rautu, kdy se strýc Eman pokusil odcizit striptérce spodní prádlo, a byl při tom přistižen a následně vyhozen z práce, dlouho nemohl najít novou práci. Strýc Eman sice pravidelně navštěvoval nejrůznější výběrová řízení, ale když jej vrcholný management spatřil na chodbě v ošumělém obleku, s velkými zimními, okopanými botami, s jeho dobráčkou ba prostomyslnou tváří, většinou nebyl pozván ani k pohovoru. Pak jej zpravidla z budovy vyhodila v odpoledních hodinách až uklízečka, jako velmi podivné individuum. Emilova žena Božena jej zpočátku trpělivě živila a na každé výběrové řízení mu podstrčila padesátikorunu, ale třetí měsíc mu již začala vyčítat, že jej živí z úspor, které nevytvořil.

Až jednou se na strýce Emanu konečně taky usmálo štěstí a byl přijat do jedné firmy, jako podomácký prodavač Technického slovníku. Bylo mu podrobně vysvětleno, že má Technické slovníky prodávat po 599 Kč za kus a z každého prodaného slovníku obdrží 100 Kč provizi, ale jinak už žádný plat. Strýc Eman byl nadšen, spočítal si totiž, že kdyby prodal jen 10 slovníků denně, měl by provizi 1000 Kč, což by za měsíc dělalo nejméně 20 000 Kč, a to by ještě měl všechny víkendy volné.

Tak si pro začátek vzal domů 200 Technických slovníků a ráno si do kufru uložil deset kusů, vážily mimochodem 20 kg, a vydal se tramvají po Praze. První den ani další dny neprodal nic, a jak týdny běžely, postupně s sebou vláčel stále méně slovníků, až nakonec nosil v aktovce jen jeden, ale to se již nevozil tramvají, ale chodil po Praze pěšky. Jeho žena Božka mu totiž odmítala dále dávat peníze na tramvaj. Strýc Eman si marně lámal hlavu, proč lidé nemají zájem o technické vědy. Všechno však bylo marné, lidé o Technický slovník nejevili pražádný zájem a již to vypadalo, že se strýc Eman bude muset poohlédnout po jiné živnosti.

3. STRÝC EMAN A PANÍ ZUZAŇÁKOVÁ

Jak tak zase jednou bloumal strýc Eman s Technickým slovníkem po Dejvicích a zazvonil u dveří jednoho panelového bytu, přišla mu otevřít paní Zuzaňáková, která nejenom, že koupila jeden kus Technického slovníku, ale pozvala strýce Emanu ještě na kafe. Paní Zuzaňáková nebyla žádná krasavice, ba ani mladice, táhlo jí na šedesát a léta žila sama. Správně usoudila, že toho nemá mnoho na výběr a strýc Eman byl ještě statný, byť poněkud prostoduchý muž. Lstivě tedy zakoupila Technický slovník a ještě strýci Emanovi nakukala, že je zajímavý muž s bystrým intelektem. Tato řeč se Emanovi velmi zamlouvala, neboť nikdy nepochyboval o své vysoké inteligenci.

Tak se stalo, že strýc Eman denně chodil navštěvovat paní Zuzaňákovou, rozvážně žvýkal makovou buchtu a trousil ta svá moudra o životě. Ba čím dál častěji zůstával

i na oběd, který spláchl sklenicí piva. To se Emanovi líbilo. Když tato idyla trvala již druhý měsíc, dala mu paní Zuzanáková rázně najevo, že právě on je mužem jejího života, a že by to jako měli spolu dát dohromady. Strýc Eman byl notně zaskočen a jen tak tak vykotal:

„Se mnou byste si toho moc neužila, paní Zuzanáková.“

„Ale nejde přece o užívání, pane Emane,“ usmála se mile paní Zuzanáková, „vždyť jak by se nám krásně žilo.“

„Tak navečer bychom si naplno pustili ústřední topení, venku by tiše padal sníh, a my bychom si lehli do postele, a já bych vám předčítala z Technického slovníku.“

Strýc Eman se upřímně zděsil této představy a pravil:

„Milostivá paní, to bude nějaká mejlka, vždyť já jsem ženatý člověk“.

„Tak ty jsi tedy ženatý, darebáku jeden,“ okamžitě přešla na tykání paní Zuzanáková, „ale chudé ženě vnucovat Technický slovník a ještě ji měsíc vyžírat to umíš dobře.“

„Vezmi si tady to veledílo, dej mně zpátky 600 Kč a ještě tři tisíce, které jsi prožral, pacholku jeden“ rozlítla se paní Zuzanáková.

Marně jí strýc Eman vysvětloval, že nemá žádné peníze, Zuzaňáková trvala na svém, ba rovněž mu pohrozila, že jestliže ji ty peníze do týdne nedá, řekne jeho ženě, že si ji namlouval.

Tak si chudák strýc Eman musil půjčit a zůstalo mu zase 200 Technických slovníků, z toho jeden zašpiněný a tudíž neprodejný, a ještě mu zůstal na krku dluh 3600 Kč. Strýc Eman začal usilovně přemýšlet, jak by se z této lapálie znovu vyhrabal a dostal se k nějakým penězům. Navíc musil požádat svou ženu Božku o další peníze, což bylo velmi mrzuté. Božka mu tedy zase denně dávala padesátikorunu, aby měl na rohlíky, kousek sýra a salámu. Když ho totiž živila paní Zuzaňáková, strýc Emil Božce tvrdil, že se mu občas podaří prodat nějaký ten Technický slovník, a to mu stačí na skromnou obživu.